

Predestinatio siue prouidencia diuina I
cum fonte primo

Tolle maliciam
fratrum Ioseph et inuidiam

simul perimes dispensationem Dei,
et
que in Egypto pro
salute omnium gencium gesta sunt.

Si Ioseph non uenditur, sompnum ←
pharaonis non exponitur, →

nemo frumenta in Egypto congregabit,

peribit Egyptus et
finitime regiones,

et ipse Israel et semen eius querens
panem Egyptum non ingreditur,
nec egredietur

in mirabilibus Dei

nec fient uirtutes quas fecit per
Moysen et Aaron: nemo mare Rubrum
siccis pedibus transibit,
non dabitur manna
nec aqua de petra,

nec lex in monte Sinai,

et terram promissionis nullus intrabit.

Origenes ibidem (super illud Numeri
XXII.: Stetit angelus Domini contra
Balaam).

Tolle malitiam
fratrum eius, tolle inuidiam,
tolle omne illud parricidale commentum
quo saeuierunt in fratrem, usquequo
uenderent eum: si haec auferas, uide
quantam
simul peremeris dispensationem Dei:
simul enim abscondes cuncta illa
quae apud Aegyptum per Ioseph pro
salute omnium gesta sunt.

Non fuisset interpretatio somni
Pharaonis, si per inuidiam fratrum non
fuisset Ioseph distractus et uenisset in
Aegyptum,
nemo intellexisset quae Deus reuelauerat
regi,
nemo frumenta congregasset in Aegypto,
nemo necessitatem famis sapienti
prouisione curasset;
perisset Aegyptus, perissent et
finitimae regiones
fame, interisset
etiam ipse Israel, et semen eius quaerens
panes Aegyptum non fuisset ingressum,
nec egressi
ex ea fuissent filii Israel
cum mirabilibus Domini;
nusquam plagae in Aegyptios
neque uirtutes illae, quas fecit Deus per
Moysen et Aaron; nemo mare Rubrum
siccis uestigiis incessisset;
cibum mannae mortalis uita nescisset;
nulla de sequenti petra aquarum
fluenta prorupissent;
lex a Deo hominibus data non esset;
quae in Exodo, quae in Leuitico, in
Numeris etiam et Deuteronomio
referuntur, ad humani generis scientiam
non uenissent; hereditatem certe
paternam
et terram repromissionis nullus intrasset.

Origenes, *In Numeros homeliae*, 14, 2, 2
(SC 442, L. Doutreleau ed., pp.166, 168,
ll.71-92).